

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Δύο πράγματα
έχουμε ανάγκη
όλοι οι άνθρωποι,
Να παρατηρούμε
τις δικές μας
αμαρτίες
και να αφήνουμε
τις αμαρτίες
των άλλων.

Αγ. Ανδρέας Κρήτης

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 23—29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αποδ. Κοιμήσεως Θεοτόκου

ΙΑ' ΚΗΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 18: 23-35

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αγ. Κοσμά του Αιτωλού

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΠΕΜΠΤΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αγ. Φανουρίου, Μεγαλομάρτυρος

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΝΗΣΤΕΙΑ

Αποτομή Κεφαλής Τιμίου
Προδρόμου

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—

Επιστολή— Α' Κορ. 15: 1-11

Ευαγγέλιο— Ματθ. 19: 16-26

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Η Εκκλησία μας τιμά και πανηγυρίζει ιδιαίτερα την Παναγία του Χάρου

Ξεχωρίζει για τη μοναδικότητα της καθώς είναι η μοναδική εικόνα της Παναγίας που δεν κρατά το Θείο Βρέφος, αλλά τον Εσταυρωμένο Χριστό. Ο λόγος για την Παναγία του Χάρου, που όσο και αν ακούγεται παράξενο το όνομά της, εδώ και εκατοντάδες χρόνια ευλογεί το νησί των Λειψών.

Η Παναγία του Χάρου πήρε το όνομά της, από το γεγονός ότι ο νεκρός Χριστός στον σταυρό του μαρτυρίου και ο Χάρος σχετίζονται μεταξύ τους εννοιολογικά. Το μοναστήρι της Παναγίας βρίσκεται ένα χιλιόμετρο έξω από το βασικό οικισμό των Λειψών. Τόσο το εξωμοναστήριο όσο και η εικόνα χρονολογούνται από το 1600 μ.Χ., όταν έφτασαν στο νησί δύο μοναχοί στην Πάτμο.

Πλήθος προσκυνητών έρχονται στις 23 Αυγούστου, για να κλίνουν το γόνυ μπροστά στην εικόνα του θαύματος με το ακόλουθο ιστορικό:

Τον Απρίλιο του 1943 η ευσέβεια μιας κοπέλας τοποθέτησε στην Εικόνα άσπρους κρίνους. Αυτοί ξεράθηκαν, όπως ήταν φυσικό. Μα ξαφνικά τον Ιούλιο οι αποξηραμένοι κρίνοι άρχισαν παράδοξα να αποκτούν χυμούς και μάλιστα όσο πλησίαζε η Εορτή της 23ης Αυγούστου, έφτασαν να βγάζουν μπουμπούκια μοσκομύριστα, ολοκληρωμένα την ημέρα του Πανηγυριού της.

Το Θαύμα αυτό πραγματοποιείται από τότε μέχρι σήμερα. Και προσφέρεται ως Ευλογία της Παναγίας του Χάρου σε κάθε προσκυνητήρια ψυχή, αλλά συγχρόνως και ως «σημείον αντιλεγόμενον» για τους άπιστους που, ενώ «θέτουν τον δάκτυλον επί των τύπων των... κρίνων», πασχίζουν να το εξηγήσουν με λογικοφανείς ερμηνείες, γεννημένες από τη θολοκουλούρα τους.

Κι όμως η Παναγία του Χάρου, είτε για χάρη των πιστών της είτε για προβληματισμό των απίστων συνεχίζει το Θαύμα της. Και μας καλεί όλους να πυκνώσουμε με την παρουσία μας τη στρατιά των πανηγυριωτών και να οδεύσουμε σ' Αυτήν, για να αποθέσουμε τις ελπίδες μας και τους οραματισμούς μας.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Την σεπτήν σου Εικόνα προσκυνούμε Πανύμνητε, η του χάρου τη κλήσει προσφυώς επικέκληται. εν ταύτη γαρ τα κρίνα χλοερά, ορώντες μετά χρόνου παρολκήν, ανυμνούμεν σου την χάριν πανευλαβώς, Παρθένε ανακράζοντες. δόξα τοις μεγαλείοις σου Αγνή, δόξα τοις θαυμασίοις σου, δόξα τη προς ημάς σου προμηθεία Άχραντε.

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπό τό ἐρώτημα: πῶς μπορεῖ κάποιος νά σωθεῖ; Καί βρίσκουμε σ' αὐτό τό ἐδάφιο τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως σέ μιὰ ὁλοκληρῇ σειρᾷ ἀπὸ ἄλλα, μιὰ τόσο ἀπλή καί συγκεκριμένη ἀπάντησις. Ἡ σωτηρία σας βρίσκεται στὰ χέρια σας: συγχωρῆστε – καί θὰ συγχωρηθεῖτε. Καί τήν στιγμήν ποῦ θὰ ἔχετε συγχωρηθεῖ, σημαίνει ὅτι ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ σᾶς.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον ὁ Χριστὸς μᾶς μιλάει γιὰ ἓναν ἄνθρωπον ποῦ ὀφείλε ἓνα τεράστιον χρηματικὸ ποσὸν τὸν κύριόν του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τοῦ τὸ ξεπληρώσει κι ὁ κύριος τοῦ τὰ διέγραψε ὅλα γιὰτὶ τὸν λυπήθηκε. Φεύγοντας αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνάντησε κάποιον ὁ ὁποῖος τοῦ χρωστοῦσε ἓνα μικρὸ χρηματικὸ ποσὸν, κι ἄρχισε νὰ ἀπαιτεῖ τὴν πληρωμὴν του χωρὶς ἔλεος. Ἀκούγοντας αὐτὸ ὁ κύριός του, εἶπε: Ἐγὼ σοῦ συγχώρησα ἓνα τεράστιον χρέος, πῶς μπορεῖς ἐσὺ νὰ μὴν συγχωρεῖς τὸν ὀφειλέτην σου αὐτὴν τὴν μικρὴν ὀφειλήν; Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο περιμένουμε ὅτι μὲ μιὰ λέξιν συγχώρησης ἀπ' τὸν Θεόν, οἱ πύλες τῆς αἰώνιας ζωῆς μποροῦν ν' ἀνοίξουν γιὰ μᾶς, ἀλλὰ ἐμεῖς κλείνουμε αὐτὰς τὰς πόρτας – τὰς μικρὰς πόρτας αὐτῆς τῆς ἐφήμερης ζωῆς, σ' ἓνα ἄλλο πρόσωπον. Σὲ τί μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε;

Τὸ Εὐαγγέλιον λέει σ' ἓνα ἄλλο σημεῖον: μ' ὅποιον μέτρο μετράμε, μὲ τὸ ἴδιον μέτρο θὰ μετρηθοῦμε. Στοὺς Μακαρισμοὺς λέει: εὐλογημένοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ συγχωροῦν, γιὰτὶ κι αὐτοὶ θὰ συγχωρηθοῦν, καί στήν Κυριακὴν προσευχῇ: συγχώρησε μας ὅπως συγχωροῦμε. Πόσο ἀπλὰ φαίνονται ὅλα, κι ὅμως πόσο δυσκολεύομαστε. Θὰ ἦταν ἀπλὸ ἂν οἱ καρδιές μας ἀνταποκρίνονταν στήν λύπην, στήν ἀνάγκην· εἶναι δύσκολον γιὰτὶ οἱ καρδιές μας μένουν σιωπηλές. Ἀλλὰ γιὰτὶ συμβαίνει αὐτό; Ἴσως νὰ μὴν ἦταν ἔτσι, ἐπειδὴ, ὅταν κάποιος φέρεται ἄσχημα, πάντα θεωροῦμε ὅτι εἶναι κακὸς ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος θέλει τόσο πολὺ νὰ εἶναι καλός, θέλει τόσο κάθε λέξιν του, οἱ σκέψεις του κι ἡ καρδιά του νὰ εἶναι ἀγνές, οἱ πράξεις του νὰ ἔχουν ἀξία, ἀλλὰ ἀπλὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν, μπλέκεται ἀπὸ παλιὰς συνήθειες, ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ περιβάλλοντός του, ἀπὸ μιὰ ψεύτικην ντροπὴν, κι ἀπὸ τόσα ἄλλα. Καί συνεχίζει νὰ φέρεται ἄσχημα· ἀλλὰ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν ξεπερδέσουμε. Μποροῦμε νὰ τὸν κοιτάξουμε, ὅπως θὰ τὸν ἑβλεπε ὁ Θεός, μὲ συμπόνοιαν, ὅπως θὰ μπορούσε κάποιος νὰ δεῖ ἓναν ἄρρωστο ἄνθρωπον ποῦ πεθαίνει ἀπὸ κάποια ἀσθένεια ποῦ θὰ μπορούσε νὰ γιατρευτεῖ ἂν μοναχὰ τοῦ δίναμε τὴν κατάλληλὴν θεραπείαν.

Καὶ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ νὰ κάνει αὐτὸ ποῦ εἶναι ἀναγκαῖον. Κοιταξτε κάποιον, καί σπλαχνισθεῖτε τὸν ἐπειδὴ μὲ τὸν ἓνα ἢ μὲ τὸν ἄλλον τρόπο εἶναι ἀδύναμος, ὀργισμένος, ἐκδικητικὸς, κακός. Σπλαχνισθεῖτε τὸν καί στρέψτε τὴν φωτεινὴν πλευράν τῆς ψυχῆς σας πρὸς αὐτόν, πέστε του ὅτι οἱ πράξεις καὶ τὰ λόγια του δὲν σᾶς ἐξαπατοῦν, ὅσο κακός κι ἂν μπορεῖ νὰ δείχνει, γιὰτὶ ξέρετε ὅτι αὐτὸς εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, σπιλωμένη καὶ παραμορφωμένη, κι ὅμως ἐσεῖς στὸ πρόσωπον του προσκυνᾶτε τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀγαπᾶτε σὰν ἀδελφόν σας. Κάνοντας αὐτὸ μπορεῖ νὰ σᾶς κοστίσῃ πάρα πολὺ, ἀλλὰ, ἂν μπορούσατε νὰ τὸ κάνετε μία ἢ δύο φορές, τότε θὰ βλέπατε πῶς μπορεῖ ἓνα πρόσωπον ν' ἀλλάξῃ ἐπειδὴ πιστέψατε σ' αὐτό, ἐπειδὴ ἀποθέσατε τὴν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ σ' αὐτό, ἄραγε σὲ τί κόσμον θὰ ζούσαμε – σ' ἓνα κόσμον ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης. Ἀλήθεια, πρέπει νὰ πληρώσουμε γι' αὐτὸ μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς μας, μὲ δάκρυα συμπόνιας, μὲ τὴν ἀγωνίαν τῆς καρδιᾶς μας, ἀλλὰ τί χαρὰ θὰ ὑπάρχει ὅχι μόνον ἀνάμεσα στοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανόν, ὅταν θὰ δοῦν νὰ σώζεται ἓνας ἁμαρτωλός, ἀλλὰ καὶ στὶς καρδιές μας, ὅταν ξαφνικὰ δοῦμε, ὅτι σὲ ἀπάντησιν τῆς συμπόνιας καὶ τῆς ἀγάπης μας, ἓνα πρόσωπον γέμισε μὲ τὸ φῶς τῆς αἰώνιας ζωῆς! Ἀμήν.

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914- 2003)

Ἡ Αποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». Δὲν σου ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸ νόμον τοῦ Θεοῦ νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὁ ὁποῖος ζεῖ ἀκόμα.»

Λόγια τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ποὺ αποτελοῦσαν μαχαιριές στὶς διεφθαρμένες συνειδήσεις τοῦ βασιλιά Ἡρώδης Ἀντίπα καὶ τῆς παράνομης συζύγου τοῦ Ἡρωδιάδος, ποὺ ἦταν, γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φιλίππου. Ὁ Ἡρώδης, μὴ ανεχόμενος τοὺς ἐλέγχους τοῦ Προδρόμου, τὸν φυλάκισε.

Σε κάποια γιορτὴ ὅμως τῶν γενεθλίων του, ὁ Ἡρώδης υποσχέθηκε μὲ ὄρκον νὰ δώσῃ στὴν κόρην τῆς Ἡρωδιάδος ὅτι ζητήσῃ, διότι τοῦ ἄρεσε πολὺ ὁ χορὸς τῆς. Τότε ἡ αἰμοβόρος Ἡρωδιάς εἶπε στὴν κόρην τῆς νὰ ζητήσῃ στὸ πιάτον το κεφάλιν τοῦ Ἰωάννη. Πράγμα ποὺ τελικὰ ἐγένε.

Ἔτσι, ὁ ἐνδοξος Πρόδρομος τοῦ Σωτήρα θὰ παραμένει στοὺς αἰῶνες ὑπόδειγμα σὲ ὅλους ὅσους θέλουν νὰ υπηρετοῦν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἀγωνίζονται κατὰ τῆς διαφθοράς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κινδύνους καὶ θυσίας.

Καὶ νὰ τι λένε οἱ 24 πρεσβύτεροι τῆς Αποκάλυψης στὸ Θεόν γιὰ τοὺς διεφθαρμένους: «ἤλθεν... ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι... καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθειρόντας τὴν γῆν». Ἦλθε, δηλαδὴ, ὁ καιρὸς τῆς ἀνάστασης τῶν νεκρῶν γιὰ νὰ κριθεῖ ὁ κόσμος καὶ νὰ καταστρέψῃς (Θεέ μου) ἐκείνους, ποὺ μὲ τὴν διεφθαρμένην ζωὴν τοὺς διαφθείρουν καὶ καταστρέφουν τὴν γῆν.